

Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΧΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
ΤΘ 60060, 57001 ΘΕΡΜΗ Τηλ. 462 744 Fax: 463-455

Κυριακή 30 Ὀκτωβρίου 2022

Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων
(†285). Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ ἐκ τῶν 70
ἀποστόλων. Ἦχος γ΄ Ἑωθινόν θ΄

* * *

ΤΟ ΕΝΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 20, 19-31.

Ἡ «Κυριακή» ἡμέρα

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΓΜΕΝΟΥΣ

ΣΤΟ ΑΝΩΓΕΙΟ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ

Τούς χαρίζει τήν εἰρήνην καί τό ἅγιο Πνεῦμα
του καί τούς ἀποστέλλει στόν κόσμον δίδοντάς
τους τήν ἐξουσία νά συγχωροῦν τίς ἁμαρτίες
τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ἀναστάς Κύριος, μέ δύο ἐμφανίσεις του στους Μαθητές Του α) τό βράδυ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀπουσιάζοντος τοῦ Θωμᾶ καί β) μετά ὀκτώ ἡμέρες παρόντος τοῦ Θωμᾶ, καθιερώνει τήν Πρώτη ἡμέρα ὡς ἡμέρα δική Του, τήν «Κυριακή» ἡμέρα.

Τήν ἑσπερινή συνάντηση τοῦ Ἰησοῦ μέ τούς Μαθητές Του περιγράφουν καί οἱ Εὐαγγελιστές Μᾶρκος 16,14-18, Λουκᾶς 24,35-49, καί Ἰωάννης 20,19-24.

19 **Ο**ὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων
καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταί συνηγμένοι διά τόν
φόβον τῶν Ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καί ἔστη εἰς τό μέσον
καί λέγει αὐτοῖς: *Εἰρήνη ὑμῖν.*

Τήν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα, δηλαδή τήν πρώτη μέρα μετά τό Σάββατο, ὅταν βράδιασε κι ἐνῶ οἱ μαθητές ἦταν συγκεντρωμένοι κάπου μέ κλειστές τίς πόρτες, ἐπειδή φοβοῦνταν τούς Ἰουδαίους, ἦρθε ὁ Ἰησοῦς, στάθηκε στή μέση καί τούς λέει:
- Εἰρήνη σ' ἐσᾶς.

20 **Καί** τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς
τάς χεῖρας καί τήν πλευράν αὐτοῦ.
Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί
ιδόντες τόν Κύριον.

Κι ὅταν τό εἶπε αὐτό, τούς ἔδειξε τά χέρια
καί τήν πλευρά του.

Οἱ μαθητές χάρηκαν πού εἶδαν τόν Κύριο.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν·

- Εἰρήνη ὑμῖν.

Καθώς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ,
καὶ γώ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καί τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε
καί λέγει αὐτοῖς·

Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον·

ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας,
ἀφίενται αὐτοῖς·

ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε πάλι·

- Εἰρήνη σ' ἐσᾶς.

Ὅπως ὁ Πατέρας ἔστειλε ἐμένα, ἔτσι στέλ-
νω κι ἐγώ ἐσᾶς.

Ἐπειτα ἀπό τά λόγια αὐτά, φύσηξε στά
πρόσωπά τους καί τούς λέει·

- Λάβετε Ἅγιο Πνεῦμα.

23 Σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες,
θά τούς εἶναι συγχωρημένες,
σέ ὅποιους τίς κρατήσετε ἀσυγχώρητες,
θά μείνουν ἀσυγχώρητες.

24 Ὡμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα,

ὁ λεγόμενος Δίδυμος,

οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί·

- Ἐωράκαμεν τόν Κύριον.

Ὁ Θωμᾶς ὅμως, ἓνας ἀπό τούς δώδεκα μαθητές, πού λεγόταν Δίδυμος, δέν ἦταν μαζί τους, ὅταν ἦρθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ ἔλεγαν λοιπόν οἱ ἄλλοι μαθητές:
- Εἶδαμε τόν Κύριο μέ τά μάτια μας.

Ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς:

- Ἐάν μή ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ
τόν τύπον τῶν ἥλων
καί βάλω τόν δάκτυλόν μου
εἰς τόν τύπον τῶν ἥλων
καί βάλω τήν χειρά μου
εἰς τήν πλευράν αὐτοῦ,
οὐ μή πιστεύσω.

Αὐτός ὅμως τούς εἶπε:

Ἐγώ ἂν δέν δῶ στά χέρια του τά σημάδια ἀπό τά καρφιά, καί δέ βάλω τό δάκτυλό μου στά σημάδια ἀπό τά καρφιά, καί δέ βάλω τό χέρι μου στή λογχισμένη πλευρά του, δέν θά πιστέψω.

²⁶ Καί μεθ' ἡμέρας ὀκτώ
πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί αὐτοῦ
καί Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.

Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων
καί ἔστη εἰς τό μέσον καί εἶπεν:

- Εἰρήνη ὑμῖν.

Ὁκτώ ἡμέρες ἀργότερα οἱ μαθητές ἦταν πάλι μέσα στό σπίτι, μαζί τους κι ὁ Θωμᾶς. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦταν κλειστές, στάδηκε στή μέση καί εἶπε:

- Ειρήνην σ' ἐσᾶς.

27 **Εἶτα** λέγει τῷ Θωμᾷ·

- Φέρε τόν δάκτυλόν σου ὧδε
καί ἴδε τάς χειράς μου
καί φέρε τήν χειρά σου
καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου
καί μή γίνου ἄπιστος, ἀλλά πιστός.

Ἐπειτα λέει στό Θωμᾷ:

- Φέρε ἐσύ τό δάχτυλό σου ἐδῶ καί δές τά
χέρια μου, καί φέρε τό χέρι σου καί βάλ' το
στήν πλευρά μου. Καί μήν ἀμφιβάλλεις,
ἀλλά πίστευε.

28 **Καί ἀπεκρίθη** ὁ Θωμᾶς

καί εἶπεν αὐτῷ·

- Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου.

Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀποκρίθηκε:

Ἐσύ εἶσαι ὁ Κυριός μου καί ὁ Θεός μου.

29 **Λέγει** αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

- Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας·

μακάριοι οἱ μή ἰδόντες

καί πιστεύσαντες

Τοῦ λέει τότε ὁ Ἰησοῦς:

Πείστηκες, ἐπειδή μέ εἶδες μέ τά μάτια
σου. Μακάριοι ἐκεῖνοι πού χωρίς νά μέ
ἔχουν ἰδεῖ πιστεύουν.

30 **Πολλά** μέν οὖν καί ἄλλα σημεῖα

ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς

ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα

ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

³¹ Ταῦτα δέ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε

ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός

ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ

καὶ ἵνα πιστεύοντες

ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς ἔκανε βέβαια καὶ πολλά ἄλλα θαύματα μπροστά στους μαθητές του, πού δέν εἶναι γραμμένα σ' αὐτό ἐδῶ τό βιβλίο. Αὐτά ὅμως γράφτηκαν γιά νά πιστέψετε πώς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καί πιστεύοντας νά ἔχετε δι' Αὐτοῦ τή ζωή.

Ἐξαποστειλᾶριον θ'

Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα,
τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
τούς ἀποστόλους ἔπλησας
Πνεύματος παναγίου
εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας·
οἷς δεσμεῖν τε καί λύειν
τάς ἀμαρτίας εἴρηκας·
καί ὀκτώ μεθ' ἡμέρας
τήν Σήν πλευράν
τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καί τάς χεῖρας.
Μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος
καί Θεός Σὺ ὑπάρχεις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἁγίων

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Φοινίξας ἐρυθρότερον,
 τὴν ἱεράν σου αἷματι,
 στολὴν Ζηνοβίε Μάκαρ,
 Χριστῷ παρίστασαι χαίρων,
 ὡς Ἱεράρχης ἔνθεος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, μετὰ
 τῆς σῆς ὁμαίμονος,
 τῆς ἱεραῆς καὶ Παρθένου,
 καὶ Μάρτυρος Ζηνοβίας.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν,
 Προφῆται προηγόρευσαν,
 στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ ὄρος,
 καὶ τόμον ἐγγεγραμμένον,
 παλάτιον καὶ κλίμακα,
 καὶ γέφυραν μετάγουσαν,
 εἰς ὕψος θείας γνώσεως·
 ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτοκον,
 ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Δοξαστικόν θ'

Ἦχος πλ. α'

Ως ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
 οὔσης ὀψίας Σαββάτων,
 ἐφίστασαι τοῖς φίλοις, Χριστέ,
 καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς,
 τῇ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῶν θυρῶν,
 τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν·
 ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς μαθητάς

καί Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς.
 Καί ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν
 καί τόν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες
 τῷ τῆς ἀπιστίας
 καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι.
 Διό παράσχου καί ἡμῖν γνῶσιν ἀληθῆ
 καί ἄφεσιν πταισμάτων,
 εὖσπλαγγε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκια

Τό Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'

Εὐφραινέσθω τά οὐράνια!
 Ἀγαλλιásθω τά ἐπίγεια!
 Ὅτι ἐποίησε κράτος
 ἐν βραχίονι Αὐτοῦ ὁ Κύριος,
 ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τόν θάνατον,
 πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
 ἐκ κοιλίας Ἰδοῦ ἐρρύσατο ἡμᾶς
 καί παρέσχε τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Τῶν μαρτύρων

Ἦχος δ'

Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε,
 ἐν τῇ ἀδλήσει αὐτῶν,
 στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας,
 ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
 σχόντες γάρ τήν ἰσχύν σου,

τούς τυράννους καθείλον,
 ἔθραυσαν καί δαιμόνων,
 τά ἀνίσχυρα θράση.
 Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ο Θεός,
 σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ...

Κοντάκιον

Ἦχος β' Αὐτόμελον

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
 μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε
 μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
 ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,
 εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
 καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 ἡ προστατεύουσα αἰεὶ,
 Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ὁ εἰρμός τῆς ε' ὠδῆς

τῆς Μ. Πέμπτης

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης
 συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι
 τῷ δεσπόμενοι τῶν ὅλων
 ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι
 ὠραίους πόδας ἔξαπενίζοντο εὐαγγελιζόμενοι
 πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ Εὐχή τοῦ Τρισαγίου

Ο Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος
 καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος
 καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
 καὶ παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
 καὶ μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τούς ταπεινούς καὶ ἀναξίους δούλους Σου
 καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καὶ δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον·

ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα
καὶ δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καὶ Σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Ἄγιος ὁ Θεός...

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Θεός, Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΒ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Παραθέτομε ἐδῶ καὶ τὴν περικοπὴν τοῦ συν-
δυάζεται ἐννοιολογικά μὲ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
σημερινῆς Κυριακῆς, Ε' Λουκᾶ (Λκ. 16,19-31), ἡ
ὁποία εἶναι ἡ παραβολὴ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λα-

ζάρου καί προβάλλει παραστατικά τήν παρούσα ζωή καί τό αἰώνιο μέλλον τῶν ἀσεβῶν καί τῶν εὐσεβῶν. Ὁ Ἀπόστολος αὐτός διαβάζεται ἐπίσης καί τήν Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καί γι' αὐτό συχνά τήν ἀκοῦμε καί δευτέρη φορά μέσα σέ λίγες ἐβδομάδες.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄.

Ψαλμός 11.

8 **Σ**ύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς
καί διατηρήσαις ἡμᾶς.

2 **Σ**ῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

**Πρός Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. 6,11-18.**

**Η ΔΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΙ «ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ»
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΚΑΙ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΑ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ
ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ**

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στό ἀπόσπασμα αὐτό τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς γράφει:

«Ἴδετε μέ πόσο μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου γιά τή σωτηρία πού χα-

ρίζει ὁ Θεός σ' ὅσους πιστέψουν στό Χριστό, τόν σταυρωθέντα ὑπέρ ἡμῶν».

Θέλει νά τούς κάμη νά προσέξουν τό κίνδυνο τῆς αἰρετικῆς πλάνης. Οἱ αἰρετικοί Ἰουδαιοχριστιανοί πού πολεμοῦσαν τό ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, προσπαθοῦσαν νά τούς παραπλανήσουν κηρύττοντάς τους ὅτι γιά νά σωθοῦν, ἔχουν ὑποχρέωση νά τηροῦν καί μετά τό βάπτισμά τους, τίς διατάξεις τοῦ Νόμου τοῦ Μωυσῆ, τήν περιτομή τίς καθάρσεις, τίς θυσί-ες... Οἱ Ἀπόστολοι ὅμως τοῦ Χριστοῦ, ἐτόνιζαν τή διδασκαλία τοῦ Κυρίου πού ὄριζε ὅτι «ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεῖς σωθήσεται, ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται!» Ἡ πίστη στό Χριστό σημαίνει ὅτι μέ τό αἷμα τῆς σταυρικῆς θυσίας Του ἔπλυνε τίς ἁμαρτίες ὅλων τῶν ἀνθρώπων, γιατί θυσιάστηκε γιά λογαριασμό ὅλων, ἀφοῦ προσέλαβε πάνω Του, μέ τήν ἐνανθρώπησή Του, ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος. Ἡ σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ ὀλοκλήρωσε τό ἔργο τῆς ἐξιλέωσης τῶν ἀνθρώπων καί κατήργησε τίς θυσίες καί τίς διατάξεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὁ πιστός πού ἐνώθηκε μέ τό Χριστό στό Βάπτισμα καί ἔγινε μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί υἱός Θεοῦ, εἶναι φυσικό νά καρποφορῇ πιά μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ καλά ἔργα, πού δοξάζουν τό Θεό, ὅπως τά κλήματα τῆς ἀμπέλου καρποφοτοῦν σταφύλια. Δέ σώζουν ὅμως τά σταφύλια τήν

ἄμπελο, ἀλλά εἶναι φυσικό νά καρποφορῇ ἡ ἄμπελος σταφύλια!

Πρέπει νά κατανοήσωμε ὅτι: σωζόμεστε ἂν πιστέψωμε τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου πού μᾶς βεβαιώνει ὅτι: ὁ Χριστός ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένε ἀνθρωπος, φορτώθηκε τήν ἀνθρώπινη φύση, ὡς νέος Ἀδάμ, καί ἐργάστηκε τή σωτηρία μας! Τόν εὐχαρίστησε, ὡς ἐκπρόσωπος μας καί γιά λογαριασμό μας, ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μέ τήν ὑπακοή Του στό δέλημα Του, μέχρι θανάτου σταυρικοῦ!

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ Πατέρα, ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ὁ λόγος τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Προφητῶν, πού εἶναι ἀποθησαυρισμένος μέσα στά ἱερά βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, μᾶς ὑποδεικνύει ὡς μοναδική ὁδό σωτηρίας, τήν πίστη στή σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ καί τήν οἰκείωσή της ἀπό τόν ἀνθρωπο.

Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό μήνυμα πού περιέχει τήν οὐσία τῆς σωτηρίας μας. Ἡ σωτηρία ὅμως δέν κερδίζεται μέ τήν περιτομή καί τήν ἐφαρμογή τῶν τυπικῶν διατάξεων τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ἀλλά μέ τήν πίστη στόν Σταυρωθέντα ὑπέρ ἡμῶν καί τή βίωση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ στό Βάπτισμα καί σέ ὅλη τή ζωή τοῦ ἀνακαινισμένου ἀνθρώπου. Ἡ Θεία Λειτουργία, πού ἀποτελεῖ τήν καρδιά τῆς ζωῆς τῶν Χριστιανῶν, εἶναι ἡ

μυστική και ζωντανή αναπαράσταση τῆς ὅλης ζωῆς, τοῦ λόγου καί τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ σταυρικοῦ θανάτου καί τῆς ἀναστάσεώς Του καί παρέχει τή δυνατότητα στους πιστούς νά ζοῦν καί νά συμμετέχουν συνεχῶς στό θάνατο καί τήν ἀνάσταση του Χριστοῦ καί τούς ἐξασφαλίζει ἀπό τώρα τήν αἰώνια Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἄδελφοί,

- 11 ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

Προσέξτε μέ πόσο μεγάλα γράμματα σᾶς γράφω τώρα μέ τό ἴδιο μου τό χέρι.

- 12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, Ὅσοι θέλουν ν' ἀποκτήσουν καλή φήμη ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε μόνον ἵνα μή τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.

μόνο καί μόνο γιά νά μήν καταδιώκονται ἀπό τούς Ἰουδαίους ἐξαιτίας τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ.

- 13 Οὐδέ γάρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοί νόμον φυλάσσουν·

Ἄλλωστε οὔτε αὐτοί οἱ ἴδιοι πού ἐπιμένουν στήν περιτομή τηροῦν τόν νόμο, ἀλλά θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκί καυχῆσωνται.

ἀλλά θέλουν νά περιτέμνεσθε ἐσεῖς, γιά νά
καυχῶνται ὅτι εἶναι τηρηταί καί
ἐπιβάλλουν τό νόμο μέ τήν περιτομή πού
ἔγινε στό δικό σας σῶμα.

14 Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι
εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Ἐγώ ὅμως μή γένοιτο νά καυχηθῶ γιά κά-
τι ἄλλο ἐκτός ἀπό τό σταυρό τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

δι' οὗ ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται
ἀγώ τῷ κόσμῳ.

διά τοῦ Ὁποίου σταυρώθηκε καί νεκρώθη-
κε γιά μένα ὁ κόσμος κι ἐγώ γιά τόν κόσμο.

15 Ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ
οὔτε περιτομή τι ἰσχύει
οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλά καινή κτίσις.

Διότι γιά ὅσους ἔχουν ἔλθει κοντά στόν
Ἰησοῦ Χριστό οὔτε τό νά κάνης περιτομή
ἔχει καμμιά σημασία οὔτε τό νά μήν κά-
νης, ἀλλά σημασία ἔχει τό ὅτι ὅλοι εἶναι
νέα δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ.

16 Καί ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν,
εἰρήνη ἐπ' αὐτούς καί ἔλεος,
καί ἐπί τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ.

Ὅσοι λοιπόν θά ἀκολουθήσουν αὐτόν τόν
κανόνα, θά ἔχουν ἐπάνω τους τήν εἰρήνη
καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὅπως τά ἔχουν καί

ὅλοι ὅσοι ἀνήκουν στόν ἀληθινό λαό τοῦ Θεοῦ.

- 17 Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεῖς παρεχέτω·
Στό ἐξῆς ἄς μή μοῦ δημιουργεῖ κανέννας
προβλήματα.

ἐγὼ γάρ τά στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

Γιατί ἐγὼ τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
τά φέρω πάνω στό σῶμα μου.

- 18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετά τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ
εὐχομαι νά εἶναι μαζί σας, ἀδελφοί μου.
Ἀμήν.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος πλ. α'. Ψαλμός 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τά ἐλέη Σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα ἄσονται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Εἰς γενεάν καί γενεάν ἀπαγγελῶ
τήν ἀλήθειάν Σου ἐν τῷ στόματι μου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Κύριε, ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου Σου πορεύονται
καί ἐν τῷ ὀνομάτί Σου ἀγαλλιᾶσονται ...

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ Ε' (5^{ης}) ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

16,19-31

Ἡ παραβολή τοῦ πλουσίου

καί τοῦ Λαζάρου.

«Ἐχουσι Μωσέα καί τούς Προφήτας
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.»

Εἶπεν ὁ Κύριος·

19 **ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος**

Κάποιος ἄνθρωπος ἦταν πλούσιος
καί ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καί βύσσον
εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

φοροῦσε πολυτελεῆ ροῦχα καί τό τραπέζι
του κάθε μέρα ἦταν λαμπρό.

20 **Πτωχός δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος,**

Κάποιος φτωχός ὅμως, πού τόν λέγαν Λά-
ζαρο,
ὅς ἐβέβλητο πρὸς τόν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμέ-
νος

ἦταν πεσμένος κοντά στήν πόρτα τοῦ σπι-
τιοῦ τοῦ πλουσίου γεμᾶτος πληγές.

21 **καί ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι**

Αὐτός προσπαθοῦσε νά χορτάση
ἀπό τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων
ἀπό τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου·

ἀπό τά ψίχουλα πού ἔπεφταν ἀπό τό τραπέ-
ζι τοῦ πλουσίου.

ἀλλά καί οἱ κύνες ἐρχόμενοι

ἀπέλειχον τά ἔλκη αὐτοῦ.

Ἔρχονταν καί τά σκυλιά καί τοῦ ἔγλειφαν
τίς πληγές.

22 **Ἐγένετο δέ ἀποθανεῖν τόν πτωχόν**

καί ἀπενεχθῆναι αὐτόν ὑπό τῶν Ἀγγέλων

εἰς τόν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ.

Πέθανε ὁ φτωχός καί οἱ Ἄγγελοι τόν πῆ-
γαν κοντά στόν Ἀβραάμ.

Ἀπέθανε δέ καί ὁ πλούσιος καί ἐτάφη.

Πέθανε καί ὁ πλούσιος καί θάφτηκε.

23 Καί ἐν τῷ Ἄδῃ

ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ,

ὑπάρχων ἐν βασάνοις,

Στόν Ἄδῃ πού ἦταν καί βασανιζόταν σήκω-
σε τά μάτια του

ὄρᾳ τόν Ἀβραάμ ἀπό μακρόθεν

καί Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

καί εἶδε ἀπό μακριά τόν Ἀβραάμ καί τόν
Λάζαρο κοντά του.

24 Καί αὐτός φωνήσας εἶπε·

Τότε φώναξε ὁ πλούσιος καί εἶπε:

- Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με

καί πέμψον Λάζαρον,

Πατέρα μου Ἀβραάμ σπλαγχνίσου με καί
στείλε τό Λάζαρο

ἵνα βάψῃ τό ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδα-
τος,

νά βρέξῃ μέ νερό τήν ἄκρη τοῦ δάχτυλου
του

καί καταψύξῃ τήν γλῶσσάν μου·

καί να μοῦ δροσίση τήν γλῶσσα,

ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογί ταῦτη.

γιατί ὑποφέρω μέσα σ' αὐτή τή φωτιά.

25 Εἶπε δέ Ἀβραάμ·

Κι ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπάντησε:

- Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σύ
τά ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου,

Παιδί μου, θυμήσου ὅτι ἐσύ ἀπόλαυσες τήν
εὐτυχία στή ζωή σου

καί Λάζαρος ὁμοίως τά κακά·

ὅπως ὁ Λάζαρος τή δυστυχία.

νῦν δέ ὧδε παρακαλεῖται,

σύ δέ ὀδυνᾶσαι.

Τώρα ὅμως αὐτός χαίρεται ἐδῶ κι σύ ὑπο-
φέρεις.

26 Καί ἐπί πᾶσι τούτοις,

μεταξύ ἡμῶν καί ὑμῶν

χάσμα μέγα ἐστήρικται,

Καί ἐκτός ἀπ' ὅλα αὐτά, ὑπάρχει ἀνάμεσά
μας μεγάλο χάσμα,

ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι

ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς

ὥστε αὐτοί πού θέλουν νά διαβοῦν ἀπό ἰδῶ
σέ σᾶς

μή δύνωνται,

μηδέ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

νά μή μποροῦν, οὔτε οἱ ἀπό ἑκεῖ νά περά-
σουν σέ μᾶς.

Εἶπε δέ·

27 -Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ,

ἵνα πέμψῃς αὐτόν

εἰς τόν οἶκόν τοῦ πατρός μου·

Εἶπε πάλι ὁ πλούσιος: Τότε σέ παρακαλῶ,

πατέρα, στείλε τον στό σπίτι του πατέρα μου

28 ἔχω γάρ πέντε ἀδελφούς,
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς,

νά προειδοποιήση τούς πέντε ἀδελφούς μου
ἵνα μή καί αὐτοί ἔλθωσιν
εἰς τόν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

ὥστε να μήν ἔρθουν κι αὐτοί σ' αὐτό τόν
τόπο τῶν βασάνων.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ·

- Ἔχουσι Μωσέα καί τούς Προφῆτας·
ἀκούσάτωσαν αὐτῶν.

Ὁ Ἀβραάμ. τοῦ λέει: Ἔχουν τά λόγια τοῦ
Μωϋσῆ καί τῶν προφητῶν ἅς ὑπακούσουν
σ' αὐτά.

30 Ὁ δέ εἶπεν - Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ·

Ἐκεῖνος τότε τοῦ εἶπε: Ὅχι πατέρα μου Ἀ-
βραάμ,
ἀλλ' ἐάν τις ἀπό νεκρῶν
πορευθῆ πρός αὐτούς, μετανοήσουσιν.

ἄν ὅμως κάποιος ἀπό τούς νεκρούς πάει σ'
αὐτούς, θά μετανοήσουν.

31 Εἶπε δέ αὐτῷ·

Τότε τοῦ εἶπε ὁ Ἀβραάμ:
- Εἰ Μωσέως καί τῶν Προφητῶν
οὐκ ἀκούουσιν,

Ἄν δέν ἀκοῦνε στά λόγια τοῦ Μωϋσῆ καί
τῶν προφητῶν
οὐδέ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ,

πεισθήσονται.

δέ θά πειστοῦν οὔτε κι ἂν ἀναστηθῆ κάποιος ἀπό τούς νεκρούς.

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τό σημερινό Εὐαγγέλιο ἀποκαλύπτει τήν ἀληθινή πραγματικότητα τοῦ κόσμου καί μᾶς βοηθά νά τήν κατανοήσωμε, γιά νά ρυθμίσωμε ἐγκαίρως τή συμπεριφορά μας καί νά σωθοῦμε! Μᾶς λέει λοιπόν ὅτι ἡ ζωὴ δέν εἶναι μόνο αὐτά πού ζοῦμε καί βλέπομε, ἀλλά ὅτι ἡ ζωὴ καί μετά τό θάνατό μας συνεχίζεται. Ἡ ἀποκάλυψη λοιπόν τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀνοίγει τά μάτια καί μᾶς δείχνει τίς πραγματικές διαστάσεις τοῦ κόσμου, τήν ἀληθινή, τήν αἰώνια προοπτική του.

Κάθε παραβολή τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι λόγος τοῦ Θεοῦ καί κρύβει μέσα της καί προβάλλει ἀπλά καί παραστατικά πολλές καί μεγάλες ἀλήθειες.

Ἡ παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ Λαζάρου σέ πρῶτο πλᾶνο προβάλλει τή τίς δύο χαρακτηριστικές καταστάσεις τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τῶν πλουσίων καί τῶν φτωχῶν σ' αὐτό τόν προσωρινό καί μάταιο κόσμο. Παρουσιάζει ἀπό τή μιά τήν προσωρινότητα τῆς παρούσης ζωῆς, πού φαίνεται ἄμεσα μέ τά σωματικά μάτια! Μᾶς δείχνει τόν ἐγωισμό, τήν

ἀδιαφορία καί τήν κραιπάλη τῶν πλουσίων καί τῶν ἰσχυρῶν, πού τά θεωροῦν ὅλα δικά τους! Ὅτι ὁ κόσμος ἔγινε μόνο γι αὐτούς!

Δείχνει ἐπίσης ἀπό τήν ἄλλη, τήν ἀθλιότητα τοῦ φτωχοῦ, τή δυστυχία καί τά βάσανά του.

Σέ δεύτερο πλᾶνο ὅμως ἡ παραβολή προβάλλει τήν αἰώνια, τήν ἀληθινή πραγματικότητα, στήν ὁποῖαν προεκτείνεται ἡ παρούσα ζωή!

Ἐκεῖ στήν αἰώνια πραγματικότητα ὅμως τά πράγματα ἀντιστρέφονται. Ἀλλάζουν οἱ θέσεις τῶν ἀνθρώπων! Ἐκεῖ δέν μετᾶνε τά πλούτη πού συγκέντρωσε κάποιος στήν παρούσα ζωή! Ἐκεῖ ἀναταμοίβεται ἡ ἀγάπη καί ἡ καλώσύνη πού ἔδειξε στούς ἄλλους ὅταν ζοῦσε στόν παρόντα κόσμο. Ἐκεῖ οἱ κακοί, οἱ ἄσπλαγχνοι, πού ζοῦσαν προηγουμένως στά πλούτη καί τίς ἀπολαύσεις, τιμωροῦνται καί βασανίζονται αἰώνια, ἐνῶ οἱ εὐσεβεῖς, ἐκεῖνοι πού βασανίζονταν ὑπομονητικά ἀπό τήν ἀδικία, τή φτώχεια καί τήν ἀδιαφορία τῶν πλουσίων καί τῶν ἰσχυρῶν, τώρα εὐτυχοῦν καί μακαρίζονται αἰώνια.

Ἡ ἄνεση, ἡ ἀσωτία καί ἡ ἀδιαφορία πού ἔχουν οἱ ἀσεβεῖς πλούσιοι στήν ἐδῶ προσωρινή ζωή, ἀντιστρέφεται στήν ἄλλη ζωή τή μετά θάνατον, σέ ζωή αἰώνιας δυστυχίας καί θλίψης. Καί πάλι ἡ θλίψη καί ἡ δυστυχία τῶν εὐσεβῶν πτωχῶν, πού ὑποφέρουν ὑπομονητικά

στήν ἐδῶ ζωή, μετατρέπεται στήν μετά θάνατον ζωή σέ αἰώνια ἄνεση καί μακαριότητα.

Ἡ παραβολή παραστατικοποιεῖ τό λόγο πού εἶπε ὁ Θεός στήν παλαιά ἐποχή: «Νά ἔβαλα μπροστά σου τή ζωή καί τό θάνατο. Διάλεξε μόνος σου τί προτιμᾷς.» (Δευτερ. 30, 15-20) Στήν καθημερινή ζωή ἕνας λόγος συμβουλεύει «κάλιο πέντε καί στό χέρι, παρά δέκα καί καρτέρει», πού σημαίνει ὅτι καλύτερα νά παίρνης ἀμέσως ἔστω καί λίγα, παρά νά καρτερῆς νά πάρης ἀργότερα πολλά, πράγμα πού δέν τό ἔχεις βεβαίω. Αὐτός εἶναι λόγος τῶν ἀπίστων, πού δέν ἰσχύει στήν ἀληθινή ζωή τῶν πιστῶν καί ἀντιστρατεύεται τό λόγο τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὑπάρχει ὅμως καί μιᾶ τρίτη ἀλήθεια τῆς παραβολῆς, πού δέν εἶναι τόσο φανερή ἀπό τήν ἀρχή, ἀλλά εἶναι πολύ σπουδαία. Τί εἶναι αὐτό πού προσδιορίζει τήν καλή ἢ κακή κατάσταση, τήν εὐτυχία ἢ τή δυστυχία τοῦ ἀνθρώπου στήν παρούσα καί τή μέλλουσα ζωή;

Τί εἶναι αὐτό πού κάνει τόν ἄνθρωπο νά παίρνη τή σωστή θέση; Εἶναι τό φῶς, ἡ σοφία πού χαρίζει στόν ἄνθρωπο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τό προφητικό βλέμμα μέ τό ὅποιοι οἱ προφῆτες καί οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας βλέπουν καί δείχνουν τήν ἀληθινή πραγματικότητα.

Ἀπό τήν ἀποψη αὐτῆς τῆς τρίτης ἀλήθειας, τό πρόβλημα πού θέτει καί προβάλλει στήν

τραγική δραματικότητα του ή παραβολή του πλουσίου και του Λαζάρου, είναι: πώς θά σωθούν οι άνθρωποι; Ποιός θά τούς πῆ τήν ἀλήθεια γιά τή μετά θάνατον ζωή και γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο μπορεῖ νά τήν κερδίση ὁ ἄνθρωπος; Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι θά σωθοῦν ὑπακούοντας στό λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖον κηρύττουν οἱ κατά καιρούς ἀπεσταλμένοι Του στόν κόσμον, οἱ Μάρτυρες Του, οἱ Προφῆτες και κυρίως, ὁ Μονογενής Υἱός και Λόγος Του. Ἡ μαρτυρία τους, δηλαδή ἡ παραγγελία τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς ἀνθρώπους, εἶναι ἀποδησαυρισμένη στήν Ἁγία Γραφή, τήν ὁποίαν κατέχει, μελετᾶ, ἐρμηνεύει και κηρύττει συνεχῶς ἡ Ἐκκλησία. Διότι ἡ Ἐκκλησία ἱερουργεῖ μέ τή ζωή και τό ἔργο της τό λόγο τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς ἀνθρώπους. Ἔτσι θά κατανοήσωμε τήν ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν πλούσιο τῆς Παραβολῆς πού βρίσκεται στήν κόλαση: «Ἔχουσι Μωσέα και τούς Προφῆτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.» Δηλαδή: Ἔχουν τούς λόγους τοῦ Μωϋσῆ και τῶν ἄλλων προφητῶν καταγεγραμμένους μέσα στήν Ἁγία Γραφή, οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦν τήν ἀλήθεια και δείχνουν στούς ἀνθρώπους τόν δρόμο τῆς ζωῆς. Ἄς τούς μελετήσουν.

Τη φωνή τοῦ Μωϋσῆ στήν ὁποία παραπέμπει ὁ Ἀβραάμ τούς ἀδελφούς τοῦ πλουσίου πού βρίσκονται ἀκόμη στή ζωή γιά νά

προετοιμαστούν, παραθέτομε στή συνέχεια.
Καί εἶναι νά θαυμάσωμε τήν ἐνάργεια καί τή
σαφήνεια τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς
ἀνθρώπους. Τελικά ἡ σωτηρία μας εἶναι θέμα
νά πιστέψωμε ἢ νά ἀπορρίψωμε τό λόγο τοῦ
Θεοῦ! Καί ἡ εὐθύνη εἶναι ὀλόκληρη δική μας!

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ 1225 π.Χ

Δευτερονομίου 30, 1-20

(Μετάφραση

τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας)

Τὴν εὐλογία καί τὴν κατάρα
θέτει μπροστά στό Λαό Του ὁ Θεός!

Ὁ Θεός εἶναι Θεός τῶν μετανοούντων
καί εἶναι πρόθυμος προστατεύσει
τό Λαό πού μετανοεῖ.

Οἱ ὄροι μέ τούς ὁποίους ὁ Θεός
προσφέρει τὴν εὐλογία του
στόν ἄνθρωπο

(Ὁ ὄρος «εὐλογία» Θεοῦ εἶναι ταυτόσημος
τῆς εὐεργεσίας,
τῆς δωρεᾶς, τῆς προστασίας,
πού προσφέρει ὁ Θεός)

30,1 «Ὅλα αὐτά πού σᾶς εἶπα
θά πραγματοποιηθοῦν.

Κι ἐκεῖ πού θά βρίσκεστε,
ἀνάμεσα στά ἔθνη
ὅπου θά σᾶς ἔχει διασκορπίσει
ὁ Κύριος ὁ Θεός σας,
θά θυμηθεῖτε
αὐτήν τή δυνατότητα ἐκλογῆς
ἀνάμεσα στήν εὐλογία καί στήν κατάρα πού
σᾶς ἔδωσα.

2 Ἄν, λοιπόν, τότε ἐσεῖς
καί οἱ ἀπόγονοί σας
ἐπιστρέψετε στόν Κύριο, τό Θεό σας,
καί θελήσετε μ' ὅλη σας τήν καρδιά
καί τήν ψυχή

νά ὑπακούσετε στίς ἐντολές Του,
πού ἐγώ σᾶς δίνω σήμερα,

3 τότε ὁ Κύριος θά σᾶς σπλαχνηστεῖ
καί θ' ἀλλάξει τήν κατάστασή σας.

Θά σᾶς συνάξει πάλι

μέσα ἀπ' ὅλους τους λαούς

ὅπου θά σᾶς ἔχει διασκορπίσει.

4 Ἀκόμα καί στήν ἄκρη τοῦ κόσμου
ἄν ὑπάρχουν

διασκορπισμένοι Ἰσραηλίτες,

ἀκόμη κι ἀπό ἕκει θά σᾶς πάρει,

θά σᾶς συνάξει

5 καί θά σᾶς φέρει ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας,

στή χώρα τῶν προγόνων σας.

Θά τήν ξαναπάρετε ἰδιοκτησίᾳ σας

κι ὁ Κύριος θά σᾶς κάνει

πιό εὐτυχημένους καί πιό πολυάριθμους

ἀπό τούς προγόνους σας.

6 «Ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας

θά μαλακώσει τήν καρδιά

τή δική σας καί τῶν ἀπογόνων σας,

γιά νά τόν ἀγαπᾶτε

μ' ὅλη σας τήν καρδιά καί τήν ψυχή

καί νά μισήσετε νά ζήσετε ἀσφαλεῖς.

7 Κι ὅλες τίς κατάρεις πού σᾶς περιέγραψα,

θά τίς ρίξει ὁ Κύριος ὁ Θεός σας

ἀπάνω στούς ἐχθρούς σας,

σ' ἐκείνους πού θά σᾶς μισήσουν

καί θά σᾶς καταδιώξουν,

8 ἐνῶ ἐσεῖς θά ξαναρχίσετε

νά ὑπακοῦτε τόν Κύριο

καί νά ἐφαρμόζετε ὅλες τίς ἐντολές Του

πού ἐγώ σᾶς δίνω σήμερα.

9 Τότε ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας,

θά σᾶς δίνει ἐπιτυχία σ' ὅ,τι ἐπιχειρεῖτε

θά σᾶς δώσει πολλά παιδιά καί πολλά ζῶα,

καί στά χωράφια σᾶς ἄφθονη σοδειά.

Ὁ Κύριος θά χαίρεται

νά σᾶς ξανακάνει εὐτυχημένους,

ὅπως χαιρόταν
 ὅταν ἔκανε εὐτυχισμένους τους προγόνους σας.
 10 Ἄρκεϊ ἐσεῖς νά ἐπιστρέψετε σ' αὐτόν
 μ' ὅλη σας τήν καρδιά καί τήν ψυχή,
 νά τόν ὑπακοῦτε
 καί νά ἐκτελεῖτε τίς ἐντολές Του
 καί τίς διατάξεις Του,
 τίς γραμμένες σ' αὐτό τό βιβλίον τοῦ νόμου».

**Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
 εἶναι προσιτός σέ ὅλους
 Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ
 δέν εἶναι ἀκατόρθωτη!
 εἶναι ἀκριβῶς στά μέτρα τῶν ἀνθρώπων!
 Βλέπε καί Ρωμ. 10, 6-8**

30, 11 «Ἡ ἐντολή αὐτή,
 πού ἐγώ σᾶς δίνω σήμερα
 δέν εἶναι ἀκατόρθωτη γιά σᾶς,
 οὔτε καί εἶναι δύσκολο νά ἐκπληρωθεῖ.
 12 Δέ θρῖσκεται στόν οὐρανό,
 ὥστε νά πεῖτε,
 “ποιός θ' ἀνεθεῖ γιά μᾶς στόν οὐρανό,
 νά πάει νά μᾶς τή φέρει
 γιά νά τήν ἀκούσουμε
 καί νά τήν ἐφαρμόσουμε;”
 13 Οὔτε θρῖσκεται πέρα ἀπό τή θάλασσα,

ὥστε νά πεῖτε

“ποιός θά διαβεῖ γιά μᾶς τή θάλασσα,
νά πάει νά μᾶς τή φέρει,
γιά νά τήν ἀκούσουμε
καί νά τήν ἐφαρμόσουμε;”

14 Κάθε ἄλλο!

Ἡ ἐντολή εἶναι πολύ κοντά σας·
μπορεῖτε νά τήν ἀπαγγείλετε μέ τό στόμα
καί νά τή βάλετε στήν καρδιά σας.
Πρέπει ὅμως καί νά τήν κάνετε πράξη».

Ὁ Θεός δηλώνει στό Λαό Του:

**Μπροστά σας βάνω τή ζωή καί τό θάνατο,
τήν εὐλογία καί τήν κατάρρα!
(στίχοι 15 καί 19)**

καί καλῶ μάρτυρες τόν οὐρανό καί τή γῆ!

Ἄνάλογη μέ τό σεβασμό

πού θά δεῖξετε σεῖς στό Νόμο Μου,

**θά εἶναι καί ἡ δική μου συμπεριφορά ἀπέναντί
σας!**

Ἔχετε νά ἐπιλέξετε

ἀνάμεσα στό θάνατο καί στή ζωή!

15 «Κοιτάξτε·

ἐγώ βάζω σήμερα μπροστά σας
τή ζωή καί τήν εὐτυχία
ἀπό τή μιά μεριά,
τό θάνατο καί τήν δυστυχία

ἀπό τήν ἄλλη.

16 Δῶστε προσοχή

σ' αὐτό πού σᾶς διατάζω σήμερα.

Δηλαδή ν' ἀγαπᾶτε τόν Κύριο,

τό Θεό σας,

καί νά βαδίζετε στό δρόμο του

τηρώντας τίς ἐντολές Του,

τούς νόμους Του

καί τά προστάγματα Του.

Τότε θά ζήσετε

καί θά γίνετε πολυάριθμοι.

Ὁ Κύριος θά σᾶς εὐλογήσει

στή χώρα πού μπαίνετε

γιά νά τήν πάρετε ἰδιοκτησία σας.

17 Ἄν ὅμως ἀλλάξετε διάθεση

καί δέν ὑπακοῦτε σ' αὐτόν,

ἄν παρασυρθεῖτε στήν πλάνη

νά προσκυνήσετε ἄλλους θεούς

καί νά τούς λατρέψετε,

18 τότε σᾶς τό δηλώνω ἀπό σήμερα, ὅτι

ἐξάπαντος θ' ἀφανιστεῖτε,

καί δέ θά μείνετε γιά πολύ

στή χώρα πού πηγαίνετε νά πάρετε γιά

ἰδιοκτησία σας,

διαβαίνοντας τόν Ἰορδάνη.

19 »Καλῶ γιά μάρτυρες σήμερα ἐναντίον
σας τόν οὐρανό καί τήν γῆ, ὅτι ἔβαλα μπρο-
στά σας

τή ζωή καί τό θάνατο,
τήν εὐλογία καί τήν κατάρρα.

Διαλέξτε λοιπόν τή ζωή

γιά νά ζήσετε,

ἐσεῖς καί οἱ ἀπόγονοί σας.

20 Νά ἀγαπᾶτε τόν Κύριο, τό Θεό σας,

νά τόν ὑπακοῦτε

καί νά εἶστε ἀφοσιωμένοι σ' αὐτόν, γιατί

αὐτός εἶναι ἡ ζωή σας

κι αὐτός εἶναι πού θά σᾶς δώσει

νά ζήσετε πολλά χρόνια

ἐγκατεστημένοι στή χώρα,

πού τήν ὑποσχέθηκε μέ ὄρκο

στούς προγόνους σας,

τόν Ἀβραάμ, τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ».